

Szakmai beszámoló

Az *Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának csapata* 2019-ban nyolcadik alkalommal képviselte Magyarországot a *Nemzetközi Kereskedelmi Kamara* (International Chamber of Commerce - ICC) által megrendezett *Mediációs Versenyen*. A tekintélyes esemény célja a mediáció mint alternatív vitarendezési módszer népszerűsítése, valamint az e területen dolgozó szakemberek közvetlen eszmecseréjének elősegítése.

2019-ban az ELTE-t **Dobos Boglárka Mária, Hajas Tamás Boldizsár, Képešs Kinga és Wulcz Aliz** képviselte. A csapat felkészítését 2018. szeptember óta **Horváth Dóra és Inzelt Éva** végezték.

A *mediáció* a konfliktusok kezelésének, megoldásának hatékony eszköze, melynek során a felek egy független fél, mediátor társaságában próbálnak közös megoldást találni a vitás kérdésekre. A mediátor nem a bíró szerepét hivatott betölteni, nem feladata eldönteni a vitát, csupán a párbeszédet próbálja előremozdítani. A mediáció az Egyesült Államokban és Nyugat-Európában széleskörűen alkalmazott módszer, hazánkban azonban még csak mostanában kezdik felismerni, hogy a hosszú, költséges és az üzleti kapcsolatokat károsító pereskedés alternatívája lehet.

A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara tizennegyedik Nemzetközi Kereskedelmi Mediációs Versenyét 2019. február 7. és 13. között rendezték meg Párizsban. Az eseményt számos ügyvédi és tanácsadó iroda, alternatív vitarendezéssel foglalkozó intézmény szponzorálta, valamint több olyan nagyvállalat támogatta, amely gyakran veszi igénybe a mediációt. Így a teljesség igénye nélkül a Clifford Chance, ADR-ODR International, a Jeantet, a JAMS International, a Hogan Lovells és a Union Investment. Az ICC rendkívül magas színvonalú rendezvénysorozat hozott létre, kerekasztal beszélgetésekre is sor került.

A versenyen idén **65 egyetem csapata** vett részt a **világ több mint 35 országából**, így különleges alkalmunk nyílt, hogy különböző háttérrel rendelkező hallgatókkal találkozzunk. Emellett idén közel **150 szakember érkezett** az eseményre, hogy mediátori és versenybírói feladatokat lásson el. Visszajelzéseik és közvetlenségük révén sokat tanulhattunk tőlük.

A verseny *írásbeli és szóbeli részekből* állt. A versenyt megelőzően a csapatok írásban küldték el az úgynevezett **mediációs tervüket** (mediation plan) az ICC részére, amely tartalmazta a tervezett stratégiájukat a selejtezőkben tárgyalt négy esetre vonatkozóan. Ezt követték a Párizsban megszervezett valódi mediációs ülések szimulációi, amelyek során

minden csapatból **két versenyző** törekedett arra, hogy a korábban kézhez kapott **általános és bizalmas információkat** felhasználva megegyezésre jusson a másik csapat két tagjával, a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara mediációs szabályait követve. Minden egyes ülést **egy tapasztalt, hivatásos mediátor** vezetett. A **bírák**, akik maguk is szakemberek voltak, figyelték, hogy a felek mennyire jól képviselik az érdekeiket, mennyire haladnak egy kölcsönösen előnyös megoldás irányába és milyen mértékben veszik igénybe a mediátor segítségét.

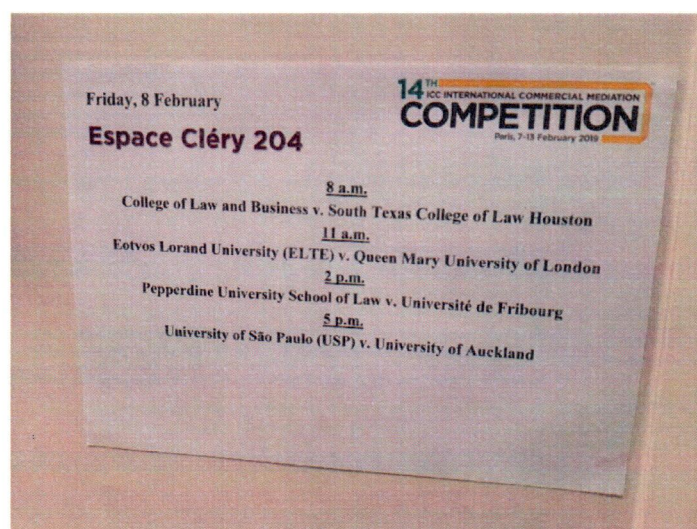
Az első napunk a versenyen egy **felkészítő előadásból és ismerkedésből** állt. A regisztrációt követően az ICC párizsi központjában lejátszódó előadáson a verseny főszervezője, valamint a versenyen már sokadszorra részt vevő bírók és mediátorok beszéltek. Legfontosabb tapasztalataikat osztották meg velünk és hasznos tanácsokkal is elláttak minket a mediálás témakörében. Összefoglalva két dologra hívták fel kifejezetten a csapatok figyelmét: **nem kell eljutni a megállapodásig**, de annak irányába kell haladnunk, igen érdemes kérni a **mediátor segítségét** s fontos **megindokolni** az álláspontunkat, minden megnyilvánulásunkat.

Az **első** élesben zajló mediációs sessionünk keretében egy tíz éve jól működő üzleti kapcsolat megmentése érdekében folytattunk párbeszédet az ellenünk versenyző Queen Mary University of London diákjaival. A világszerte híres autógyár képviselőjébe megjelent Carolin és Giorgios kiváló tárgyalópartnernek bizonyultak, végig élénk és gördülékeny ritmusban zajlott a beszélgetés, melynek során mindkét fél számos jogi és üzleti érveléssel támasztotta alá az álláspontját.

Feladatunk az Eastaniában található beszállító (Eastania Co.) üzleti érdekeinek védelme volt a számláit nem fizető autógyárral (Autoworld) szemben. Noha mindkét fél szerette volna megőrizni a sikeres üzleti kapcsolatot, az Autoworld képviselői nehezményezték, hogy a szállítások leálltak, s ennek következtében jelentős károkat szenvedtek el, melyet kártérítés formájában kívántak behajtani. Eastania Co. nevében azzal érveltünk, hogy a szállítás leállítása jogos volt, hiszen addigra már három hónapja nem érkezett fizetség az autógyár részéről.

A mediáció során végig törekedtünk arra, hogy a másik oldal szemszögéből is lássuk a megoldásra váró problémát, nem tévesztve szem elől saját érdekeinket sem. Carolin és Giorgios szintén kooperatív stratégiát követett, így a közös célra összpontosítva haladtunk a rendelkezésünkre álló 85 perc során és több különböző, releváns kérdésre sikerült kitérnünk. Az egész session során érezhető volt a kiegyenlített “küzdelem”, mely valójában sokkal inkább nevezhető az együttműködés jegyében zajló tárgyalásnak. Rengeteg tapasztalatot és élményt szereztünk ebből a fordulóból, ami igazán hasznosnak bizonyult a hátralévő ülések során.

Szombaton, a verseny második napján csapatunk a **Problem 2 esetet** médiálta a lengyel **Jagellón Egyetem** csapatának két tagjával szemben. Az eset alapját egy feltörekvő zenekar különleges meggyőződései adták, amely egy 5 lányból álló kelta rock együttest fogott össze, akik egy vegán, etikus meggyőződés alapján a modern rabszolgamunka ellen kívántak a zenéjükkel és ehhez kapcsolódó befolyással fellépést tenni.

Az ügyben csapatunk a **PromoMuse** elnevezésű zenekarokat promótáló céget képviselte, míg ellenfeleink a **Gwion Bach** elnevezésű zenekart. A cégünk elsődleges feladata volt az együttes második albumjának reklámozása és első nagyszabású turnéjának létrehozatala, amelyekhez hatalmas pénzüsszegek kellettek. Az ügy eléggé komplexnek bizonyult, tekintve, hogy több szálon is futott a történet, ahol be kellett bizonyítanunk, hogy a legjobb belátásunk szerint jártunk el és nem kívántuk megsérteni a zenekar vegán és etikus életmódját valamint meggyőződéseit. Az eset során így sokszor ütköztek egymással az etikus és üzleti elképzelések, így szükség volt, hogy egy egyensúlyi helyzet alakuljon ki amellyel eljuthatunk egy közös érdekeket összefogó megállapodásig. Továbbá az ügy megfelelő volt arra, hogy úgynevezett 'hand out' kiadásával tudjuk prezentálni a másik csapatnak, a bírának és a mediátornak hogy az együttes által a szociális médiára feltett rágalmozások és lejárató kampány folytatásával milyen felháborodást váltottak ki és ez milyen előreláthatatlan károkat tud okozni a cégünk számára. Maga a probléma ott kezdődött, hogy egyrészt cégünk a zenekar védjegyével ellátott bőrből készült árukat használt fel, amely egyértelműen ellentmondott a csapat vegán hitének. Másrészt a zenekar szlogenje ami a modern rabszolgamunka befejezését hirdette lekerült az általunk különböző felületekre feltett fényképekről, valamint egyéb problémák felmerülésével kellett szembe néznünk és megvédenünk a vállalatunk hírnevét és jövőjét. Így be kellett látnunk, hogy valamilyen szinten mi is hibásak vagyunk mivel nem tettünk meg a megfelelő intézkedéseket, hogy megismerjük a valós motivációját a zenekarnak, de ez a közös megbeszélések hiányával is magyarázható volt. Maga az ülés nagyon jó hangulatban telt, mindannyian együttműködtünk a probléma felszámolásában és sikerült megegyeznünk, hogy a jövőben is fenn tartjuk a kooperációt.

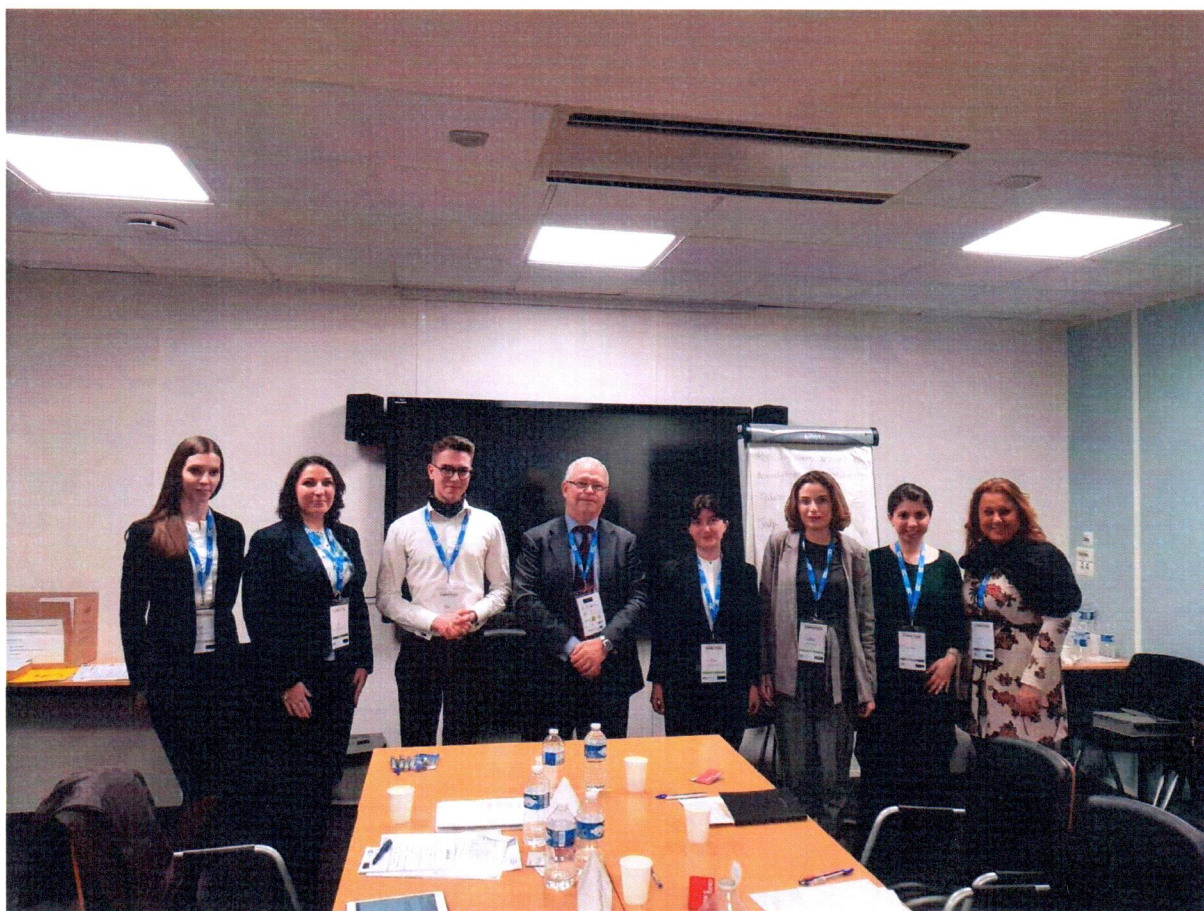

Csoportkép a második eset szimulálása után a lengyel egyetem hallgatóival és coachaival, a mediátorral és a zsűri tagokkal.

A **harmadik** alkalommal egy különleges, ám végső soron elképzelhető szituációval találtuk magunkat szembe. Egy angol (az esetben Angolia-i) hercegi leszármazott sajtubizniszt indít útjára, családjának nemesi neve alatt - mely elterjedt és ismert Angliában - bejegyeztetve a terméket és új cégét is. Az üzlet sikeresnek látszik, külföldre is megindul a terjeszkedés, azonban amikor francia (az esetben Franconia-i) piacra is megérkezik, komoly probléma merül fel. A név Franciaországban **oltalom alatt álló eredetmegjelölés (AOC)**, amelynek használatához az adott terméknek meg kell felelnie bizonyos követelményeknek, pl. egy meghatározott francia régióban kell, hogy történjen az előállítás. Az ülésen a vitás felek az angol hercegi sarj, Charlie, és ügyvédje, illetve a francia eredetmegjelölési hatóság (INAO) feje és jogásza voltak. Mi az újdonsült sajtókészítő oldaláról helyezkedtünk bele a mediációba, ellenfeleink a **grúz New Vision University** hallgatói voltak.

Az ügy és annak mediálása szemlélteti milyen **remek lehetőség volt a verseny látókörünk szélesítésére és ismereteink gyarapítására**. A képbe kerüléshez meg kellett ismernünk a ténylegesen létező francia eredetmegjelölési rendszert, kissé közelebb kerültünk Anglia hercegi hagyományaihoz s példát láttunk szokásjog és hatályos jog szembekerülésére. A

mediáció maga pedig tapasztalat volt arról, milyen fontos is engedni saját elképzeléseinkből és igyekezni kapcsolatot teremteni a másik megközelítéseivel egy adott probléma megoldásának érdekében. Nem csak mi, hanem az ellenfél csapat is stabilnak hitt, kidolgozott stratégiával érkezett az ülésre, amelynek rugalmasan kezelése nem egyszerű. Emiatt is sokat fejlődhattünk az alkalomból, s itt érdemes külön megemlíteni a hasznos és részletes **bírói visszajelzéseket** a megbeszélés után.

Csoportkép a harmadik session után (balról jobbra): Dobos Boglárka, Inzelt Éva tanárnő, Hajas Boldizsár, továbbá Murray Adams, az eset mediátora, a grúz New Vision University versenyzői, a bírák

A **negyedik esetet** a szingapúri **National University of Singapore** csapatával mediáltuk le. Ez az egyetem szintén évek óta jó eredménnyel szerepel a versenyen. Andrea és Samuel ültek velünk szemben az asztalnál, akikkel már korábban volt szerencsénk megismerkedni a session előtt. Világos volt a mediáció folyamán, hogy teljesen más megközelítéssel érveltek, mint a többi csapat. Nyitottak voltak és nagyon proaktívak, a session rendkívül gördülékenyen ment előre, néha már úgy éreztük, mintha túl gyorsan is haladnánk a megbeszélnivaló témákkal.

Ritkán fordultak elő akadályok, kellemetlen csendek. Egy arany szabály, amit a verseny során megtanultunk, és e mediáció során sikeresen alkalmaztunk is, az az, hogy amikor úgy éreztük, túl gyorsan haladunk, mindig a mediátorhoz fordultunk, és kikértük a véleményét, megkértük a másik fél által előadottak összefoglalására, aktívan bevontuk a beszélgetésbe, s ez nagyban hozzájárult a mediáció említett akadálymentességéhez, dinamikájához. Ezáltal nem csak jó pontokat kaptunk a mediátor jó használata címén, még a bírók külön dicséretét is kiérdemeltük. Bár kiemelték, hogy akár még ennél is többször igénybe vehettük volna segítőkész mediatárounk, Jawad segítségét.

Az eset rendkívül érdekes volt számunkra, hiszen egy nagyon aktuális témát érintett, amely mindenkinek hamar felkeltette az érdeklődését. A két vitában álló fél két űrügynökség volt, kérelmezői oldalon a Universal Aerospace Terrania-i székhellyel, ellenérdekű félként pedig az Astral űrügynökség szerepelt az esetben Rusovia-i székhellyel, mi az utóbbit képviseltük a session során. A vita lényege abban állt, hogy a két űrügynökség egy közös, még asztronauták nélküli Mars expedíciót határozott el. A rakétát és az űrhajót a kérelmező szolgáltatta, míg a leszállóegységet az ellenérdekű fél. Az expedíció kudarcba fulladt, végül nem érte el a Marsot. Ennek pontos oka a felek között ismeretlen volt, így mindkét fél kártérítési igénnyel fordult a másikhoz, költségeinek megtérítését követelve. Ezenkívül az expedíció nagy sajtó visszhangja miatt a felek súlyos károsodást szenvedtek a hírnevükben is, amely a későbbi expedíciók finanszírozását, és gyakorlatilag az ügynökségek egész működését veszélybe sodorta. A session során a cél az volt, hogy közösen megszervezzünk egy mentő expedíciót az űrben elkallódott űrhajónk visszaszerzésére, és újjrahasznosítására.

Ez a session rendkívül tanulságos volt abból a szempontból, hogy milyen különböző lehet két csapat tárgyalási kultúrája. Nagyon izgalmas volt a helyszínen megtapasztalni, hogyan érdemes adaptálódni az ilyen helyzetekhez, illetve átélni azt, hogy ezt sikeresen képesek voltunk teljesíteni. Folyamatos kérdés feltevéseinkkel egy olyan mederben tudtuk tartani a session menetét, hogy a gyorsabb tempó ellenére körül tudtuk járni a témákat olyannyira megfelelő mértékben, hogy végül sikeresen meg tudtuk beszélni a mentőexpedíció részleteit és felmerülő költségeit, illetve azok felosztását.

National University of Singapore csapat tagjaival, coachával, az eset mediátorával és bíróival

Az első négy eset mediációi („Preliminary Rounds”) után derül ki mely csapatok kerültek be a legjobb 16 közé. Minden session-nél két bíró pontozta a csapatokat, és amelyik csapat több pontot kapott a bíránál, az nyerte meg az adott ülést. Így összesen nyolc “szavazatot” lehetett elérni maximálisan – nekünk, mint utólag megtudtuk, 6-ot sikerült begyűjteni. A verseny negyedik estéjén a Cercle de l’Union Interalliée-ben megrendezett előkelő koktélpartin izgatottan vártuk az eredményt... s **továbbjutottunk!** Az öröm mellett hatalmas lelkesedés lett úrrá rajtunk, s azonnal hazasiettünk, hiszen másnap délutánra már készen kellett állnunk a teljesen új eset mediációs ülésére.

A legjobb 16-ba jutás öröme a színpadon.

Erre az **ötödik**, döntős problémára az **amszterdami Vrije Universiteit** hallgatóival kellett megoldást keresnünk. Külön érdekesség, hogy ez az egyetem idén először indított diákokat a megmérettetésre. Az esetben “Ardania” állam – mely a leginkább egy modernizálódó közel-keleti monarchia analógiáját adta – és egy szomszédos ország építőcégének (“BBI”) vitája volt terítéken. **Az ügy stílusát, elemeit tekintve kitűnő ahhoz, hogy megláthassuk a mediáció célját, lényegét.** Ardania rendkívül szegény ország, azonban hercege elkötelezett, hogy fejlessze országát és javítsa lakói életszínvonalát. Egy fontos futballkupa megrendezési lehetőségét kapja meg Ardania, amelynek befogadásához azonban szükséges egy stadion építése. Az országnak nincsen erre kerete, azonban a BBI 10 éves közös használat függvényében hajlandó meghitelezni az országnak az építést. A disputa akkor alakul ki, amikor riasztó kétségek merülnek fel afelől, hogy a stadion a megfelelő formában elkészül a kupa időpontjára. A mediáció során még inkább **megbizonyosodhattunk arról, hogy ez a módszer a vitarendezés jövője:** megértve a motivációkat s felismerve a valós érdekeket, őszintén kommunikálva az aggodalmakat és tényeket igen közel kerültünk a megoldáshoz. A session gördülékeny volt, partnereink kezdettől fogva kooperatívak voltak s a mediátor is jó

érzékel segítette a haladásunkat. A verseny egyik legélvezetesebb alkalma volt talán ez, nem is beszélve arról az eredményről, hogy **mind a három bírá szavazatát mi zsebeltük be! Így tovább versenyezhattünk, immár a legjobb 8 csapat egyikeként.**

A nyolcaddöntős ellenféllel, az amszterdami egyetem hallgatóival, coachaival, a 3 fős zsűrivel és a mediátorral

A negyeddöntőbe kerüléssel a verseny utolsó előtti napján került sor a **hatodik eset** mediálására, az ICC központjában. Az ellenfél csapata a **versenyen végül első helyezést elérő University of Auckland** tagjaiból állt, akik egy teljesen új megközelítésből mutatták be az eset lebonyolítását.

Az eset alapját egy utópisztikus elképzelés adta, mely szerint a jövőben önvezető autók fogják szállítani az utasokat, akiknek nem lesz más dolguk, mint bemondani egy számítógépbe egy úgynevezett ‘programindító szavat’ és a kívánt desztinációt, amellyel az autó önműködésbe kezd és elszállítja az utasokat a kívánt helyre. Ennek létrehozatala a mi csapatunk cége a **Roll On** feladata volt, és az ellenfél csapata pedig az általuk kifejlesztett **Where To** programmal járultak hozzá a cél eléréséhez. Az ügy bonyolultságát egy kívülálló

harmadik személy adta, aki Lyonba szeretett volna eljutni egy ilyen autóban és az általa meghatározott 'Love' programindító szó bemondása után a jármű el is indult. Azonban rádió hallgatása közben Elle Fitzgerald híres száma szólalt meg, amelyben a 'Love Paris' szavak hangzottak el, amely alapján a jármű Lyon helyett Párizsba szállított az utasát, amelyből ő semmit sem észlelt, így lemaradt egy nagyon fontos üzleti tranzakció lebonyolításáról és 2 millió euró megfizetését követelte ezen okból a mi vállalatunktól. Mivel a cégünknek nem állt rendelkezésre ekkora összeg, továbbá mivel álláspontunk szerint a számítógépes program volt a hibás, ezért a Where To-t képviselő csapatot igyekeztünk meggyőzni a közös felelősségről és a követelt összeg elfelezéséről. Szerencsénkre az ügy nem került nyilvánosságra, viszont a megfizetésre előírt határidő is szorított, így különösen fontos volt ebben az esetben a megállapodásra jutás. Továbbá ki kellett derítenünk, hogy tudnánk ezt a problémát orvosolni, hogy a jövőben ilyen ismételen ne történhessen meg. Ebben az ügyben nagyon fontos volt az információgyűjtés, hogy minél több adatot szerezzünk meg a Where To programjáról. A későbbiekben a másik csapat elmondása által kiderült, hogy egy frissítés szükséges csak a probléma orvoslására és nem kell hozzá az egész rendszer cseréje, így úgy láttuk, hogy anyagilag is sikerül jól kijönnünk a helyzetből. Azonban, a bírák által adott visszajelzések egyikéből derült ki, hogy a másik fél csapata félreértelmezte ezt a helyzetet, így maga az eset tárgyalása sem úgy alakult, ahogy elsődlegesen kellett volna. Ennek ellenére nagyon jó volt egy angol anyanyelvű csapat ellen versenyezni és látni egy teljesen más szemszögű együttműködést a kettejük között. A verseny nekünk ezzel az üléssel véget ért, de bátran állíthatjuk, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk, rengeteget fejlődöttünk, s **büszkék lehetünk az új "rekorderedményre" (6. hely).**

A negyed döntő után az egész versenyt megnyerő új-zélandi Auckland egyetem hallgatóival, coachaival, a 3 fős zsűrivel, a mediátorral és Alan Limbury-vel az eset írójával

A mindannyiunk által kíváncsian várt **döntő** a hatodik versenynap délutánján került megrendezésre, helyszínéül Párizs egyik patinás belvárosi konferenciaközpontja, az Espace Saint-Martin szolgált. Az épületben a szervezők minden csapatot egy borítékkal vártak, melyben a részvételtől szóló okleveleinket találtuk. Emellett a döntős versenyesethez tartozó általános és bizalmas információkat is kiosztották nekünk. Ezáltal lehetőségünk nyílt rá, hogy a helyfoglalás után áttanulmányozzuk a rövidesen kezdődő mediációs ülés alapjául szolgáló problémát. Az ügy középpontjában egy rendkívül ritka polip eltűnése állt. A szembenálló felek az állatot tulajdonló és annak népszerűségéből nagy bevételre szert tevő tropikárium ("WFA") és egy másik ország tengeri élővilágot kutató központja ("LML") voltak. A WFA kölcsönadta vizsgálat céljából az élőlényt az LML-nek, ahonnan azonban egy szünnap alatt nyoma veszett az értékes polipnak. Nem sok idő állt azonban rendelkezésre a részletekkel való megismerkedésre, hiszen mindössze percekben belül – a pódium előkészítésének utolsó simításai közepette – megérkeztek a **végző megmérettetés főszereplői: az új-zélandi (University of Auckland) és a kanadai (York**

University) csapat, valamint az ülés mediátora, egyben a Versenyszabályzat kidolgozásáért felelős Bizottság tagja.

A jól megérdemelt lelkesítő tapsvihár után meg is kezdődhetett a döntő.

Már az első percek megszólalásaiból egyértelművé vált, hogy nem véletlenül ez a két csapat jutott el az előzetes fordulótól a döntő tárgyalóasztaláig. Rendkívül élethű, intelligens, izgalmas párbeszéd kezdett kialakulni a felek között, melyben látványosan keveredett a magas fokú felkészültség, s az el nem tanulható (avagy nehezen eltanulható), mondhatni, ösztönszerű vitakészségek is. Élvezet volt hallgatni tökéletesen megkomponált érveiket s szabatos fogalmazásmódjukat. Tekintettel arra, hogy a versenyen való részvétel egyik fontos célja a tanulás, a fejlődés, az ülés közben csapatunk több oldalnyi jegyzetet készített az elhangzottakról, melyek a következő évek felkészülése során garantáltan segítséget fognak majd nyújtani.

Az ülést követően az öttagú zsűri visszavonult, s amíg annak kiértékelésén, egyben a verseny legfontosabb döntésének meghozatalán dolgoztak, a színpadon sor került a szervezők záróbeszédeire, a szponzorok, az egyes bizottságok, az önkéntesek és a verseny lebonyolításában egyéb módon résztvevők köszöntésére, különböző különdíjak átadására.

A zsűri döntése nem sokat várattatott magára, így hamarosan elkezdődhetett az eredményhirdetés. A döntő nyertese végül az aucklandi csapat lett – úgy véljük, bár szoros volt a verseny, megérdemelten. Az „ezüstérmes” kanadai York University mögött a képzeletbeli dobogó harmadik fokára az Egyesült Államok beli Pepperdine University School of Law csapata állhatott fel, míg a negyedik helyezést a nem anyanyelvi (!) grúz University of Georgia szerezte meg.

A döntőt követően, a verseny lezárásaként, egy utolsó állófogadáson volt szerencsénk részt venni, ahol a különböző gasztronómiai és cukrászati ínycsiklandozóságok, valamint egy-két pohár pezsgő mellett az elmúlt napok során megismert hallgatókkal és szakemberekkel való társalgás volt a főszerep, mely remek megkoronázása volt egyetemi tanulmányaink egyik legmeghatározóbb hetének.

Az esetek mediálása mellett számos lehetőségünk volt megismerkedni a versenytársainkkal, a mediátorokkal, valamint a bírókkal. A fogadások elegáns környezetben zajlottak, mindig kellemes légkör uralkodott.

A koktélpartyk alkalmával kötetlen beszélgetés keretében osztottuk meg egymással a tapasztalatainkat a versennyel, az egyetemekkel, a tanulással, vagy egyszerűen a

hobbijainkkal kapcsolatban, mely során új barátokra tettünk szert. Ezen alkalmak során lehetőségünk nyílt megismerkedni a világ számos más országából a versenyre érkező csapatok kultúrájával, szokásaival, így lehetőségünk adódott arra, hogy még szélesebb körű rálátást kapjunk más országok jogi egyetemeinek oktatási rendszeréről, módszereiről.

A fogadásoknak a Les Salons de l'Hôtel des Arts & Métiers, a Preliminary Rounds után a Cercle de l'Union Interalliée, a döntő után pedig az Espace saint Martin szolgáltak helyszínül. A bírók és mediátorok legtöbbször hivatásos mediátor is egyben, így szakmabeli tapasztalataik és személyre szabott tanácsaik jelentősen segítették a felkészülésünket és fejlődésünket.

Egyértelműen kijelenthetjük, hogy a verseny, valamint a felkészüléssel töltött idő számtalan módon járult hozzá **a szakmai fejlődésünkhöz**. Elsőként érdemes megemlíteni azt a cseppet sem elhanyagolható tény, hogy a **mediáció hazánkban** – az egyetemi oktatásban legalábbis mindenképp – egyelőre még **gyerekcipőben** jár. Ezáltal elmondható, hogy a vitarendezés eme alternatív formájával való megismerkedés, a vitás esetekhez való újszerű közelítés egy **teljesen új látásmód elsajátítását** tette lehetővé. Természetesen a legfontosabb tapasztalatokat, a jövőre szóló „útravalókat” a verseny, azon belül is a mediációk során szereztük. **A nemzetközi környezet erős nyomást helyezett a teljes csapatra.** A versenyen **62 másik egyetem csapata** vett részt a világ minden tájáról, köztük számos olyan, akik kiemelkedő tapasztalattal rendelkeznek, visszatérő résztvevők, nyertesek, dobogósok, s tagjaik több esetben egyetemi tantervük részeként tanulnak a mediációról, mindezt olyan jogi kultúrában, ahol a mediáció rendkívül elterjedt és magas szinten alkalmazott vitarendezési módszer. Ennek is köszönhetően az éles mediációk egyszerre tesztelték és fejlesztették **angol nyelvi képességeinket**, avagy általánosan véve, **szóbeli megnyilatkozásaink minőségét**, a **váratlan helyzetekre való reagálási képességünket**, a **stresszhelyzetben mutatott mentális felkészültséget**, a **több hónapos felkészülés során elsajátított, komplex készségeket**. A hangulatot és az esemény rangját csak tovább tetézte a szakma krémjének számító szakértők jelenléte, közreműködése. Kijelenthető, hogy a mediáció világának legnagyobb szaktekintélyei zsűriztek minket és mediálták a szimulációkat. A tőlük kapott **kritikák, észrevételek** így minden bizonnyal rendkívül sokáig emlékeztetések maradnak számunkra. **A megszerzett tapasztalatok**, a visszajelzések, és természetesen az elért eredmény alapján bátran állíthatjuk, hogy a felkészülés sikeres volt, és a rendkívüli kihívásnak ígérkező, magasan képzett, angol anyanyelvű ellenfelekkel szemben is többnyire sikeresen vettük az akadályokat, jó hangulatú, magas színvonalú mediációkon vagyunk túl. Természetesen

negatív kritikákat, tapasztalatokat is hazahoztunk, melyek **további fejlődésre sarkallnak** minket. Legfontosabbként ezek közül talán azt emelhetjük ki, hogy a **stressz kezelése**, és ezáltal a **teljes mentális koncentráció** láthatóan nem sikeredett tökéletesre a verseny első felében, az alapos felkészülés ellenére is értek minket olyan meglepetések, olyan megoldandó helyzetek, melyekre nem kellő hatékonysággal reagáltunk. Tehát a hasonló esetekre történő **még alaposabb stratégiai felkészülés**, mégis a sikeres tárgyalást biztosító **rugalmasságra való képesség**, és az ezeket részben összetartó **magabiztosság** olyan szempontok, melyekben fejlődünk kell a jövőben. Ugyanakkor egyértelműen megmutatkozott, hogy az **ELTE csapatának** továbbra is, sőt, egyre inkább **van helye a versenyen**, valamint hasonló témájú és rangú megmérettetéseken, s biztosan állíthatjuk, hogy a jövőben is kifizetődő lesz a felkészülésre fordított idő és bármilyen nemű támogatás.

Csapatunk felkészülését anyagilag és szakmailag támogatta az **ELTE Tehetséggondozó Tanácsa, Magyar Nemzeti Bank, az Igazságügyi Minisztérium, a Frank Ignác Alapítvány, az ELTE Állam-és Jogtudományi Kara, valamint a Magyar Országos Közjegyzői Kamara.**

Ezúton szeretnénk megköszönni az **ELTE Tehetséggondozó Tanácsának** a támogatást, mely nagyban hozzájárult ahhoz, hogy részt vehessünk, és sikeresen szerepelhessünk az **ICC 2019-es Nemzetközi Kereskedelmi Mediációs Versenyén.**

Budapest, 2019. február 24.

Tisztelettel:

Dobos Boglárka Mária

csapattag

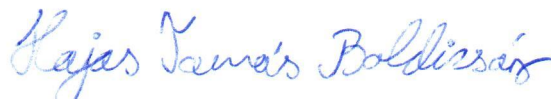
Képesy Kinga

csapattag

Horváth Dóra

felkészítő tanár

Hajas Tamás Boldizsár

csapattag

Wulcz Aliz

csapattag

dr. Inzelt Éva Veronika

felkészítő tanár